

Even voorstellen...

Paul Piket

Hallo collega's,

Ik ben Paul Piket, 51 jaar en sinds 2010 jullie beroepsgenoot en wel met als standplaats Breda. Ik heb in een ver verleden Bestuurskunde gestudeerd in Rotterdam. In de 9e stad van het land gaat het niet anders dan in veel van jullie gemeenten, de raad heeft het niet altijd makkelijk.

Het hoogste orgaan van de gemeente moet worden geholpen om die rol ook waar te kunnen maken. Met opleiding, advies, prikkeling, extra informatie, juist minder informatie... Enfin, jullie kennen het. We hebben een prachtig vak. Ik houd van alle onderdelen ervan. Maar ook een moeilijk en, heel soms, gevaarlijk vak. Niet dat onze levens gevaar lopen, maar af en toe wel onze carrières. Doordat we zo dicht op de politiek zitten, waarin voor sommigen bijna alles geoorloofd is, worden we er soms ook in getrokken. En daar komt belangenbehartiging om de hoek kijken. Griffiers zijn niet zomaar ambtenaren die goed of minder goed functioneren, het zijn professionals die soms buiten hun schuld om te maken krijgen met beeldvorming die voortkomt uit (partij)politieke belangen. Meestal gaat het goed. Maar voor die ene keer dat het niet goed gaat kunnen we veel preventief regelen.

Ik heb me de afgelopen jaren vanuit de commissie Belangenbehartiging binnen de VvG ingezet voor het verdere verbeteren en verhelderen van onze rechtspositie. Er wordt gezorgd voor modellen en voorbeelden van veel voorkomende regels die met ons vak te maken hebben, zoals griffieplannen, mandaat- en aanwijzingsbesluiten. Werkgeverscommissies kunnen een beroep doen, evt. via hun griffier, op de commissie als ze scholing willen ontvangen over de invulling van het werkgeverschap. Ook biedt de commissie een luisterend oor, via vertrouwenspersonen, voor die collega's die daar om wat voor reden dan ook behoefte aan hebben. Er zijn warme contacten met diverse juristen die de vereniging (of individuele leden) kunnen adviseren en die begrip hebben van de unieke positie van de raadsambtenaar.

Over al deze zaken maak ik me druk. Want het is nog lang niet af. Ik vind het geweldig om iets te kunnen betekenen voor collega's en op die manier de lokale democratie te helpen. Ik merk aan mezelf dat hoe langer ik griffier ben, des te meer gemotiveerd ik word om iets te doen aan de scherpe randjes die er nog zitten aan onze rechtsposities. Want net als de democratie zelf, heeft de positie van griffiers daarbinnen constante aandacht en oplettendheid.

Naast mijn werkzaamheden voor de commissie Belangenbehartiging en nu dus voor het bestuur met diezelfde portefeuille, ben ik lid van de VNG commissie Raadsleden en Griffiers. Soms blijkt het enorm handig om dezelfde onderwerpen op diverse plekken te kunnen aankaarten. En eigenlijk op meer borden tegelijk te kunnen schaken.

Last maar zeker not least ben ik echtgenoot van Carla en samen met haar heb ik twee kinderen, Manon van 22 en Robin van 17. Zij zijn samen mijn musen. We wonen in het Utrechtse Kedichem, aan de rivier de Linge. De rust die ik in mijn werk soms mis, vind ik daar. Ik kijk ernaar uit om me nuttig te maken binnen het bestuur van de VvG.